

“No ens fan por les urnes ni la democràcia”

ALMUDENA MONTAÑO INDIA

Montserrat Candini és alcaldessa de Calella des de l'any 2011 pel PDeCat i diputada al Parlament de Catalunya amb Junts pel Sí. També ha estat Senadora i ha treballat en diversos departaments del Govern català. És la directora de la campanya del PDeCat de l'1 d'octubre. Quedo amb ella perquè m'expliqui com va idear la campanya i per comentar l'actualitat política que viu Catalunya.

Com valora els empresonaments dels consellers a Madrid i la situació de Carles Puigdemont a Brussel·les?

Sens dubte és un empresonament polític i se'ls priva de llibertat per les seves idees; tots els especialistes en dret penal diuen que és una autèntica aberració. Lluitaré al màxim per fer-los fora de la presó. Tots tenim una obligació no únicament ètica sinó també moral.

I mentrestant, Carles Puigdemont i quatre consellers a Brussel·les.

Estan allà perquè les garanties que dona Espanya són molt limitades. Només cal veure la querrela del fiscal general de l'Estat plena de falsedats amb informacions absolutament esbiaixades, i la demanda de condemna per rebel·lió i sedició, quan amb el codi penal a la mà això no es pot fer. Una manca de divisió de poders claríssima. Puigdemont ha volgut tranquil·litzar: prudència, seguretat i moderació.

Quins són els elements bàsics que vostè va idear per emmarcar la campanya del PDeCat de l'1 d'octubre?

Es basava en dos elements: convèncer els indecisos i fer-ho amb les raons del sí. Explicàvem aquesta nova oportunitat com a país lliure, en què es diferencia respecte l'actual: en els aspectes socials, econòmics, industrials...

Va sortir com vostè esperava?

No. Una cosa eren les pegues que ens van posar abans de l'1

Montserrat Candini. Foto Almudena Montaña

d'octubre buscant urnes, paperetes, l'entrada sense registre judicial a diaris, la manca de llibertat d'expressió... Però el que no m'esperava era l'actuació violenta de l'1 d'octubre, amb gairebé mil ferits.

Amb aquest escenari, ha sigut difícil tirar endavant la campanya?

És evident que no ha estat gens fàcil. Però, d'altra banda, és cert que ha tingut un punt d'èpica. La resistència fa la gent forta. Quan et diuen que votar i posar unes urnes és delictes, l'única resposta és la resistència pacífica, la intel·ligència operativa i tenir-ho tot preparat.

Malgrat tot, l'1 d'octubre, els ciutadans que van voler van poder anar a votar. Com va viure aquell dia?

Amb una barreja d'emoció per l'alt nivell de resistència del conjunt de la ciutadania i preocupació profunda per les imatges que veia de la Guàrdia Civil i la Policia Nacional entrant als col·legis i actuant de manera violenta. I, per acabar-ho de rematar, a la nit vam tenir un episodi molt desagradable

a Calella, en el qual agents de la Guàrdia Civil vestits de civil amb porres extensibles van picar a ciutadans de la nostra localitat que estaven concentrats davant l'Hotel Vila. L'atac va generar una inquietud i un disgust molt gran al conjunt de la ciutat.

Després d'aquest incident vostè va rebre moltes crítiques.

Sí. Se'm va acusar d'expulsar la Guàrdia Civil, però és absolutament fals. Són els empresaris els que decideixen a qui volen a l'hotel. A la ciutat tenim caserna de la Guàrdia Civil des de fa molts anys i mai hem tingut cap problema. Jo com a alcaldessa sempre els convoco a la junta de seguretat local i sempre hi ha hagut una extraordinària relació amb els diferents cossos de seguretat. Però l'endemà dels atacs, els hotelers em van trucar impactats i havien pres la decisió que no volien tenir aquests agents. Ells pensaven que s'allotjaven pel nivell 4 de terrorisme. No pot ser que els hotels es converteixin en casernes. Nosaltres hem fet una aposta de destinació turística amb productes de turisme esportiu i familiar.

I va rebre amenaces. Com les ha encaixat?

S'instal·la un relat absolutament fals i m'acusen que jo he amenaçat els empresaris que si no fan fora els agents no els renovaré les llicències. Una cosa que és kafkiana! El dia 4 d'octubre a l'Ajuntament de Calella vam rebre fins a 1.000 correus electrònics i 350 trucades amenaçant-nos, a més dels canals propis al Facebook i Twitter, i fins i tot amenaces de mort. Ho he denunciat i els Mossos d'Esquadra actuaran.

El dia 27 d'octubre va participar com a diputada en la votació al Parlament per proclamar la República Catalana. Com va viure aquell moment?

Un moment emocionant, històric. Aquell dia formarà part del conjunt de la història de Catalunya com un dia en què s'iniciava el procés de donar compliment a un acord de forces polítiques que ens havíem presentat a les últimes eleccions amb aquesta finalitat.

En poques hores totes aquelles cares d'alegria van canviar per l'anunci de l'aplicació del 155.

Què li va passar pel cap quan va conèixer la notícia?

Novament un estat que no respecta la separació de poders, que de manera reiterada incompleix els acords polítics... Fins a 18 vegades s'han negat a dialogar! És una expressió més de la manca de qualitat democràtica a la qual ens té acostumat aquest estat. Ara cal que amb la il·lusió actuem amb prudència, seguretat i moderació per continuar escrivint la història.

S'han convocat des de Madrid eleccions autonòmiques. El PdeCat es presentarà?

Nosaltres com a PDeCat ens presentem. No ens fan por les urnes ni la democràcia. Les properes eleccions són una oportunitat, com aquell referèndum legal i pactat que no ens van deixar fer. Ara podem rematar la feina. D'altra banda, com a alcaldessa ho tindrà tot preparat perquè tots els ciutadans puguin votar independentment de la ideologia que tinguin.

Com viu la seva família la seva dedicació tan plena a la política?

El meu marit sempre m'ajuda molt i, igual que jo, sap que només es transformen les societats a partir de la implicació. Aquestes darreres setmanes amb les amenaces i la possibilitat de querrelles com a alcaldessa hi ha hagut una major preocupació a la família, però el meu marit i la meua filla sempre estan al meu costat.

Malgrat la convulsió política que travessa Catalunya darrerament i que pateixen tots els polítics, a vostè se la veu sempre molt positiva i fa molta bona cara. Expliqui'ns el secret. Té una alimentació especial, practica mindfulness, ioga?

Ha, ha, ha! No tinc temps i no faig res del que hauria de fer. Ni dieta, ni camins, ni ioga, ni teatre, ni lleixo tot el que m'agradaria... Crec que se'm veu positiva perquè tinc molta il·lusió per tirar endavant i fer la feina. Puc tenir moments de preocupació, de contratemps, però em costa moltíssim desanimar-me! ■

Campanya de l'1-0. Foto ACN

Puigdemont i Candini a Calella. Foto Yoyo

Presentació de la campanya. Foto ACN